

اهداف استراتژیک بخش آب (راهبردهای توسعه بلند مدت بخش آب)

«راهبردهای توسعه بلند مدت منابع آب کشور» که در تاریخ 1382/7/27 به تصویب هیأت وزیران جمهوری اسلامی ایران رسیده است، به عنوان راهنمای مناسبی برای تدوین برنامه‌های میان‌مدت و کوتاه‌مدت مدیریت آب کشور بوده و در عین حال با ایجاد هم‌پیوندی در عرصه‌های مدیریت فرابخشی آب موجب بهره‌برداری بهینه از منابع آب کشور خواهد گردید.

در این سند، راهبردهای توسعه بلند مدت منابع آب کشور براساس نگرشی جامع و با لحاظ هماهنگی‌های متقابل بین بخشهای مختلف، در 18 بند بشرح زیر ذکر شده است.

1- مدیریت کلان

مدیریت ملی آب کشور باید بر اساس مدیریت توامان عرضه و تقاضا، جامع‌نگری در کل چرخه آب و اصول توسعه پایدار و آمایش سرزمین در حوضه‌های آبریز کشور و مشترک تقویت شده و به منظور تحقق مدیریت یکپارچه (جامع) منابع آب هماهنگی‌های متقابل بین بخشهای مختلف اقتصادی، اجتماعی، زیر بنایی و خدماتی با بخش آب فراهم گردد.

2- مدیریت منابع

بهره برداری از منابع آب کشور در هر يك از حوضه‌های آبریز با رعایت ظرفیت تحمل آنها به گونه‌ای برنامه‌ریزی شود که میزان استحصال از آبهای زیرزمینی حسب مورد (بیلان منفی) از میزان فعلی تجاوز نکرده و اقدامات سازه‌ای و غیرسازه‌ای برای تعادل بخشی آنها و تامین نیازهای جدید کشور صورت گیرد، به طوری که سهم بهره‌برداری از منابع آب سطحی از رقم چهل و شش درصد (46%) فعلی به حدود پنجاه و پنج درصد (55%) در بیست سال آتی افزایش یابد و حداقل نیاز محیط‌های طبیعی آبی به طور پایدار تامین گردد.

3- مدیریت مصارف

اصلاح ساختار مصرف آب در کشور، به گونه‌ای که سهم مصارف آب کشاورزی از نود و دو درصد (92%) در وضع فعلی با احتساب سایر نیازها به حداکثر هشتاد و هفت درصد (87%) در بیست سال آینده تغییر یابد و در عین حال با افزایش راندمان آبیاری و تخصیص آب به محصولات با ارزش اقتصادی بیشتر، بازدهی آب در بخش کشاورزی به ازای يك مترمکعب آب از وضع فعلی به دو برابر در بیست سال آتی افزایش یابد. اولویت تخصیص‌های جدید آب به ترتیب به مصارف شرب و بهداشت، صنعت و خدمات، باغداری و زراعت خواهد بود.

4- ارزش اقتصادی

مدیریت آب کشور باید ارزش اقتصادی آب، شامل ارزش ذاتی آن در هر يك از حوضه‌های آبریز، متناسب با شرایط طبیعی و اقلیمی دسترس‌ی به آب، ارزش سرمایه‌گذاری‌های تامین، انتقال، توزیع و بازیافت آب برای بخشهای مختلف مصرف را تعیین و اعلام نماید تا در برنامه‌های توسعه بخشهای مصرف منظور گردد.

5- کنترل کیفیت

مدیریت فعالیتهای مصرف‌کنندگان مختلف آب، به گونه‌ای اعمال شود که ابتدا آلودگیهای منابع آب ناشی از فعالیتهای این بخشها کنترل و سپس شاخصهای کیفی آب به تدریج ارتقاء یابد. برای تحقق این هدف رعایت استانداردهای ملی حفاظت کیفی منابع آب، توسط مصرف‌کنندگان برای پساب خروجی الزامی است.

6- هزینه تأمین

تعیین نرخ آب در مصارف مختلف به گونه‌ای انجام شود تا نیازهای پایه آب شرب و بهداشت مردم (در چهارچوب الگوی مصوب برای شهر و روستا) به صورت ترجیحی تأمین گردد و برای مصارف فرا تر از آن و سایر مصارف با توجه به تأمین منابع مالی و تنوع بخشی به این منابع، در مرحله اول هزینه‌های بهره‌برداری و نگهداری پوشش داده و در مراحل بعدی بازیافت هزینه‌های سرمایه‌گذاری را تأمین نماید.

7- مبادله آب

با توجه به نقش آب در توسعه ملی و ارزش اقتصادی آن در بازارهای منطقه با لحاظ منافع ملی و بر اساس طرح جامع آب کشور، مبادله آب با کشورهای همجوار با رعایت توجیحات فنی، اقتصادی، زیست محیطی و اجتماعی در برنامه‌های توسعه لحاظ گردد.

8- آمایش سرزمین

در تهیه طرحهای توسعه کالبدی و آمایش سرزمین، محدودیت منابع آب کشور از نظر کمی و کیفی و توزیع مکانی و زمانی آن به لحاظ هزینه فرصت و ارزش ذاتی آب مورد توجه و عمل قرار گرفته و برنامه‌های توسعه بخشهای آب و کشاورزی، صنعت و معدن، انرژی، عمران شهرها و روستاها و سایر بخشها در هر یک از حوضه‌های آبریز با رعایت ظرفیت تحمل آنها تهیه و به اجرا درآید.

9- انتقال میان حوضه‌ای

طرحهای انتقال آب بین حوضه‌ای از دیدگاه توسعه پایدار، با رعایت حقوق ذی‌نفعان و برای تأمین نیازهای مختلف مصرف، مشروط به توجیحات فنی، اقتصادی، اجتماعی و منافع ملی موردنظر قرار گیرد.

10- مدیریت و ساختار

ساختار مدیریت آب کشور در جهت تمرکززدایی در اجرا و بهره‌برداری با افزایش نقش مشارکت مردم و سازمانهای محلی و جامع‌نگری در چرخه آب و با ملحوظ نمودن حوضه‌های آبریز به عنوان واحدهای طبیعی مدیریت آب و واحدهای استانی برای عملیات اجرایی و مشارکت بهره‌برداران، با رعایت قوانین و مقررات بهبود یافته و اصلاح گردد.

11- تقسیمات حوضه‌ای

در برنامه‌های توسعه استانی، حوضه‌های آبریز به عنوان قلمرو موثر در توسعه اقتصادی و اجتماعی استان مورد توجه قرار گیرد.

12- مدیریت پیشگیری

تهیه و اجرای برنامه‌های مدیریت خشکسالی و سیلاب بامشارکت کلیه دستگاههای ذی ربط و با تکیه بر

مدیریت پیشگیری (ریسک) انجام پذیرد.

13- توزیع آب شهری

اعمال شیوه های مختلف مدیریت مصرف و جلوگیری از هدر رفت آب در خطوط انتقال آب و شبکه های توزیع آب شهری و روستایی، به عنوان اولویت اول فعالیتها در مدیریت آبرسانی شهری و روستایی لحاظ گردد.

14- آموزش همگانی

برنامه های آگاه سازی عمومی برای حفاظت کمی و کیفی آب و بهره برداری بهینه از آن تدوین و به مرحله عمل گذاشته شود.

15- آبهای مشترک و مرزی

مهار آبهای خروجی، استفاده از آبهای مشترک و ساماندهی رودخانههای مرزی با رعایت جنبه های اقتصادی و زیست محیطی تحقق یابد.

16- مدیریت اطلاعات

تجهیز و تکمیل شبکه های اندازه گیریهای کمی و کیفی منابع و مصارف آب و نیز تکمیل سامانه های اطلاعاتی و اطلاع رسانی مورد توجه قرار گیرد.

17- حفاظت بناهای تاریخی

حفظ، احیا و بهره برداری پایدار از سازه های تاریخی آبی در تهیه و تدوین برنامه های آب کشور مورد توجه قرار گیرد.

18- مدیریت فرابخشی

هماهنگی سیاستگذاریها در زمینه تامین، توزیع و مصرف آب، مطابق ماده (10) قانون تشکیل وزارت جهاد کشاورزی - مصوب 1379 - با شورای عالی آب خواهد بود.